

Regulamin Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Częstochowie

Wstęp

Regulamin seminarium jest z natury zbiorem obowiązków i praw jakie mają do spełnienia tworzący wspólnotę formacyjną Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Częstochowie. Podaje on przede wszystkim podstawy do tworzenia codziennej wspólnoty drogi wzrastania ku powołaniu kapłańskiemu. Zaangażowanie się i zgoda na ten wzrost jest pierwszym wyznacznikiem powołania (por. Droga formacji prezbiterów w Polsce. *Ratio institutionis Sacerdotalis pro Polonia*, n. 57 – dalej *Ratio*). Stanowi on zbiór zasad, które jako dyscyplina życia mają nabrać dla seminarzysty wewnętrznej wartości i pomóc jak najefektywniej przeżyć czas seminaryjnej formacji.

„Regulamin seminarium jest podporządkowany programowi formacji i precyzuje porządek życia seminaryjnego na kolejnych etapach formacji.” (*Ratio*, n. 178).

I. Założenia wychowawcze Regulaminu WMSD w Częstochowie:

1. Budowanie relacji

„Relacja braterstwa w Kościele jest fundamentalna, dlatego również w seminarium nie może być przesłonięta czy zastąpiona innymi typami relacji. W parze ze świadomością znaczenia relacji braterskich idą w Kościele relacje ojcowskie (synowskie). Służą one budowaniu atmosfery domu, klimatu zaufania i szczerości, chęci bycia ze sobą, potrzeby dialogu i współpracy” (*Ratio*, n. 166).

2. Samoświadomość i panowanie nad sobą

Znakiem dojrzewania wychowanków w samoświadomości staje się to, że pozwalają się oni poznać formatorom. Seminarzystom należy zaszczerpić ducha ascezy i metodykę regularnej pracy nad sobą, w harmonii z towarzyszeniem indywidualnym i pracą w grupie (por. *Ratio*, n. 269-270).

3. Mądre korzystanie z wolności i samodzielność

„Trzeba dołożyć starań, aby dostrzegać i eliminować wszelkie błędy w metodyce. Niewskazane jest na przykład organizowanie wychowankom wszystkiego, co dotyczy rytmu życia i formacji. Mechanizmy obronne i usztywnienie, jakie wychowankowie noszą w sobie, mogą być niestety wzmocnione przez program życia i wymagania wychowawców, co nie sprzyja ani odkrywaniu wewnętrznej prawdy o sobie, ani nawracaniu się. W procesie formacyjnym ważne jest uznanie znaczenia wolności, kreatywności, uczestnictwa, elastyczności, rozeznania, współpracy z innymi i łaską” (*Ratio*, n. 104).

4. Integralność formacji i współpraca z łaską i ludźmi

„Formacja stanowi proces obejmujący całą osobę ludzką (rozum i wolę, pamięć i wyobraźnię, potrzeby i motywacje, ciało i duszę, zmysły i psychikę, razem z mnogością emocji i uczuć, wrażeń i impulsów, postaw, zachowań i sposobów bycia), która potrzebuje nawracania się i przeobstwienia, aby upodabniając się do Jezusa, mogła ujawniać Boga jako agape i koinonię. Podstawową przestrzenią metanoi jest to, co zwykliśmy nazywać sercem człowieka, czyli jego „ukryte centrum” i „źródło czynów”. Przemieniające się serce nabiera – zwłaszcza w relacjach do bliźnich – nowej wrażliwości:

duchowej, moralnej, intelektualnej, uczuciowej i estetycznej. Dlatego zasadniczym celem formacji nie może być kształtowanie tego, co zewnętrzne w życiu i postępowaniu osób czy też koncentrowanie się na doskonałości wyizolowanej z relacji jednostki, lecz powinno się dążyć do wewnętrznej przemiany i do przeobrażenia serca osoby” (*Ratio*, n. 55).

5. Podejmowanie formacji i obowiązków

„Nabywanie dojrzałości wymaga, aby seminarzyści świadomie i dobrowolnie przejawiali inicjatywę oraz by brali odpowiedzialność za swoje życie, relacje, obowiązki, modlitwę, powołanie, dojrzewanie osobowości, a także zdobywanie wykształcenia, umiejętności i kwalifikacji społecznych. Temu ma służyć wychowanie do sumienności, rzetelności i gorliwości w życiu codziennym. Im większe zaawansowanie w formacji, tym silniej powinny być obecne wspomniane postawy” (*Ratio*, n. 200).

6. Troska o zewnętrzny porządek

Chociaż pierwszeństwo w regulaminie otrzymują punkty, które służą budowaniu więzi międzyludzkich ich naturalną konsekwencją jest przełożenie założeń i projektu formacyjnego także na szczegółowe punkty dotyczące życia seminarzysty. Określają one jego podstawowe obowiązki i prawa, rytm życia, kwestie materialne, korzystanie z technologii itp. (por. *Ratio*, n. 179).

II. Wymiary formacji

1. Formacja ludzka

„Formacja ludzka odnosi się do różnych wymiarów życia człowieka: fizycznego, psychicznego, intelektualnego, moralnego, estetycznego i społecznego. Jej celem jest ukształtowanie dojrzałej osobowości kandydata do święceń kapłańskich. Z niej wynika obowiązek rozpoznania świata własnych uczuć, potrzeb, przyzwyczajzeń, tendencji, uzdolnień i deficytów oraz ich ciągła weryfikacja” (*Ratio*, n. 76).

Dla weryfikacji tego obszaru formacji kluczowe są:

- umiejętność wglądu w siebie, refleksja nad własnym zachowaniem, lecz także nad jego źródłami
- komunikacja międzyludzka
- asertywność
- tożsamość mężczyzny

2. Formacja duchowa

Celem formacji duchowej jest zbudowanie głębokiej i intymnej relacji z Bogiem. Ma być jednakże przeżywana w duchu wspólnotowym i misyjnym, wolnym od indywidualizmu i różnych form pobożności nie znajdujących pełnej akceptacji Kościoła. Ponieważ „jesteśmy powołani do życia kontemplacją pośród działania i uświęcamy się w odpowiedzialnym i hojnym wypełnianiu naszej misji” (Franciszek, Adhortacja apostolska *Gaudete et exsultate*, n. 26), duchowość nie może być ucieczką od obowiązków, relacji z innymi, unikaniem posługi i zaangażowania.

2.1. Codzienne praktyki religijne seminarzystów:

- Wspólne modlitwy poranne i medytacja
- Udział we Mszy Świętej
- Rachunek sumienia szczegółowy i modlitwa „Anioł Pański”
- Nawiedzenie Najświętszego Sakramentu
- Czytanie Pisma Świętego
- Czytanie duchowne
- *Silentium sacrum*

2.2. Okresowe praktyki seminarzystów:

- Regularna spowiedź i korzystanie z kierownictwa duchowego
- Udział w nabożeństwach związanych z rokiem liturgicznym
- Cotygodniowa konferencja ojca duchownego dla całej wspólnoty i konferencje rocznikowe
- Kręgi biblijne
- Cotygodniowa wspólna adoracja Najświętszego Sakramentu
- Dni skupienia według kalendarium
- Rekolekcje na początku roku akademickiego, w Wielkim Poście i przed przyjęciem święceń

2.3. Słowo Boże

„Przygotowujący się do kapłaństwa służebnego winni pogłębiać osobistą więź ze słowem Bożym, szczególnie w *lectio divina*, ponieważ przez taką więź umacnia się samo powołanie: w świetle i w mocy słowa Bożego można bowiem odkryć, zrozumieć i pokochać własne powołanie, pójść za nim i wypełnić swoją misję, wzbudzając w sercu myśli Boże, tak by wiara, jako odpowiedź na Słowo, stała się nowym kryterium osądu i oceny ludzi i rzeczy, wydarzeń i problemów” (Benedykt XVI, Posynodalna Adhortacja apostolska *Verbum Domini*, n. 82). Rozwijaniu tej więzi, a także integralnemu podejściu do słowa Bożego, w którym podejście modlitewne łączy się z egzegetycznym służy wyodrębniony czas przeznaczony na czytanie Pisma Świętego, poprzedzający studium, odbywane w kaplicy czytanie duchowne, a także cotygodniowy krąg biblijny.

2.4. Spowiedź

Seminarzyści mają swobodę wyboru spowiednika. Spowiedzi słuchają tylko ojcowie duchowni i mianowani przez właściwych biskupów spowiednicy. Dla dobra życia duchowego i ciągłości formacji każdy powinien wybrać stałego spowiednika. Seminarzyści powinni przystępować do tego sakramentu nie rzadziej niż raz na dwa tygodnie.

2.5. Kierownictwo duchowe

Kierownictwo duchowe „to środek klasyczny nadal wysoko ceniony nie tylko jako metoda formacji duchowej, ale także dlatego, że pozwala rozwijać i wspomagać wierność i wielkoduszość w wypełnianiu kapłańskiej posługi (Jan Paweł II, posynodalna adhortacja apostolska *Pastores dabo vobis*, n. 81). Seminarzyści wybierają jednego z ojców duchownych na swojego kierownika duchowego. Częstotliwość spotkań ustalają indywidualnie z kierownikiem duchowym. Rozmowy okresowe oraz wynikające ze zbliżających się posług i święceń odbywają się z ojcem duchownym odpowiedzialnym za dany rocznik.

2.6. Formacja w Seminarium a formacja w innych miejscach

Formacja duchowa w Seminarium jest podstawową dla każdego seminarzysty. Powinien w nią wejść z pełnym zaufaniem i zaangażowaniem, podporządkowując jej dotychczasowe praktyki religijne i formy duchowości. Kandydaci do kapłaństwa wywodzący się z różnych ruchów i wspólnot na czas formacji za podstawową przestrzeń swojego wzrastania mają obowiązek przyjąć formację seminaryjną.

2.7. Milczenie

Elementem formacji duchowej jest również umiejętność milczenia. Jest ono praktykowane jako czas tzw. *silentium sacrum*. Obejmuje on godziny od 21:00 do modlitw porannych. Ponadto jest ono praktykowane podczas dni skupienia i rekolekcji, a także w przejściach między modlitwą w kaplicy a posiłkiem. Ma ogromne znaczenie dla budowania dojrzałej osobowości i relacji z Bogiem. „Słowo może być bowiem wypowiedziane i usłyszane jedynie w ciszy, zewnętrznej i wewnętrznej. Nasze czasy nie sprzyjają skupieniu i niekiedy ma się wrażenie, że oderwanie się choćby na chwilę od środków masowego przekazu budzi niemal lęk” (Benedykt XVI, posynodalna adhortacja apostolska *Verbum Domini*, n. 66).

2.8. Inne formy pobożności

Zachęca się do praktykowania następujących form pobożności: adoracja Najświętszego Sakramentu, odmawianie różańca, koronki do Bożego Miłosierdzia i innych zatwierdzonych przez Kościół.

3. Formacja intelektualna

- 3.1. Seminarzyści WMSD są studentami Akademii Katolickiej w Warszawie i podejmują jednolite sześcioladne studia stacjonarne, których celem jest zdobycie tytułu zawodowego magistra. Organizacją i prowadzeniem studiów zajmuje się dyrektor Instytutu Wyższych Studiów Teologicznych w Częstochowie.
- 3.2. Wszystkie wykładane przedmioty kończą się egzaminem, zaliczeniem z oceną lub zaliczeniem.

Egzamin – w formie ustnej lub pisemnej – student ma obowiązek zdać w czasie sesji egzaminacyjnej w terminie uzgodnionym przez dyrektora z wykładowcą. Listę terminów należy dostarczyć do sekretariatu przed rozpoczęciem sesji egzaminacyjnej.

Zaliczenia z oceną oraz zaliczenia – student ma obowiązek zdobyć przed rozpoczęciem sesji egzaminacyjnej. Kryteria uzyskiwania zaliczeń i zaliczeń z oceną określa prowadzący zajęcia. W uzasadnionym przypadku seminarzysta może się starać o przeniesienie egzaminów lub zaliczeń - na termin wcześniejszy lub późniejszy - za zgodą dyrektora Instytutu.
- 3.3. Uczestnictwo we wszystkich zajęciach dydaktycznych jest obowiązkowe. Wykładowca ma prawo odmówić przyjęcia egzaminu od seminarzysty, który w sposób nieusprawiedliwiony opuszczał zajęcia lub nie zaliczył ćwiczeń z przedmiotu egzaminacyjnego.
- 3.4. Studenci, którzy otrzymali trzy oceny niedostateczne z egzaminu (lub na zaliczenie) powinni je poprawić w sesji poprawkowej. Nie może korzystać z sesji poprawkowej ten, kto otrzymał cztery lub więcej ocen niedostatecznych podczas sesji zaliczeniowej i egzaminacyjnej.
- 3.5. Po zakończeniu sesji poprawkowej odbywają się egzaminy komisyjne, o których decyduje rektor WMSD i dyrektor Instytutu. Trzyosobową komisję do jego przeprowadzenia powołuje dyrektor Instytutu. Egzamin komisyjny przysługuje tylko z jednego przedmiotu i jeden raz w semestrze.
- 3.6. Postępy w studiach seminarzystów rozliczane są w wymiarze semestralnym. Przed końcem semestru studenci otrzymują Kartę zaliczeń i egzaminów, w której – równolegle z indeksem – odnotowywane są zaliczenia i egzaminy przewidziane na dany semestr studiów. Po zakończeniu sesji egzaminacyjnej seminarzyści składają indeksy wraz z Kartą zaliczeń i egzaminów do sekretariatu w celu zaliczenia semestru.
- 3.7. Za zgodą dyrektora Instytutu i rektora postanowienia Regulaminu mogą być złagodzone przy ocenie studentów pierwszego roku oraz w sytuacjach wyjątkowych. O ewentualne powtórzenie roku przez seminarzystę może wnioskować jedynie rektor.
- 3.8. Studia magisterskie trwają sześć lat i kończą się egzaminem *ex universa theologia*, złożeniem pracy magisterskiej i egzaminem magisterskim.
- 3.9. W ramach zajęć związanych z pisaniem pracy naukowej seminarzyści uczestniczą:
 - na II roku studiów w zajęciach proseminaryjnych
 - na III – V roku studiów w seminarium naukowym
- 3.10. Do końca trzeciego roku studiów student powinien ustalić z promotorem temat pracy magisterskiej, który powinien być przedstawiony do zatwierdzenia na Sesji Rady Wydziału.
- 3.11. W ciągu czwartego roku studiów seminarzysta powinien zebrać materiały do pracy, ustalić z promotorem plan pracy i zredagować przynajmniej część pracy.

- 3.12. Na roku piątym student winien przedstawić promotorowi całość pracy magisterskiej (przynajmniej w pierwszej redakcji). Stopień jej zaawansowania może być brany pod uwagę przy dopuszczaniu do święceń diakonatu.
- 3.13. W ciągu jedenastego semestru studiów odbywa się egzamin *ex universa theologia*, następnie wyznacza się termin egzaminu magisterskiego.
- 3.14. Seminarzyści nie mogą samodzielnie zmieniać planu zajęć, odwoływać lub przekładać wykładów i innych zajęć dydaktycznych. W uzasadnionych przypadkach jest to możliwe za zgodą prowadzącego zajęcia i dyrektora Instytutu.
- 3.15. Zwolnienie z zajęć dydaktycznych jest możliwe po uzyskaniu zgody formatora dyżurującego. Należy jednak unikać opuszczania zajęć z powodu wizyt u lekarza lub spraw, które można załatwić o innej porze.
- 3.16. Zaleca się seminarzystom tworzenie i działalność w kołach naukowych, organizowanie i branie udziału w sympozjach i konferencjach naukowych oraz podejmowanie działalności pisarskiej.
- 3.17. Studium jest w planie dnia czasem przeznaczonym na osobistą naukę, przygotowywanie prac, prezentacji, referatów oraz pisanie pracy magisterskiej. Także „okienka” w planie zajęć (zarówno zaplanowane jak i wynikające z przyczyn losowych) są czasem osobistego studium. Miejscem właściwym dla prywatnego studium są pokój oraz lektorium biblioteki. W czasie studium obowiązuje cisza (*silentium studiorum*), która ma charakter praktyczny. Nie wolno w tym czasie przeszkadzać innym w nauce. Seminarzysta powinien systematycznie przeznaczać na naukę odpowiednio dużo czasu w ciągu całego roku, nie odkładając przygotowania do egzaminów na czas sesji.
- 3.18. W czasie sesji egzaminacyjnej obowiązuje zmieniony plan dnia.

4. Formacja pastoralna

- 4.1. Aktywność duszpasterska seminarzystów powinna być podejmowana w sposób roztropny i stopniowy. W miarę zbliżania się do święceń kapłańskich zaangażowanie powinno wzrastać. Pierwsze lata Seminarium powinny być skupione bardziej na osobistym życiu duchowym, formacji intelektualnej i ludzkiej.
- 4.2. Rozpoczęcie formacji w Seminarium wiąże się z koniecznością ograniczenia dotychczasowego zaangażowania w ruchy, stowarzyszenia i wspólnoty. Nie zrywając z nimi kontaktu należy za priorytet uznać formację i wspólnotę seminaryjną. Seminarzyści mogą za zgodą formatorów angażować się w działalność różnych ruchów i wspólnot kościelnych działających w ich diecezjach. Formę tego zaangażowania za każdym razem ustalają z formatorami. Także w ramach Seminarium kandydaci do kapłaństwa, za zgodą formatorów, mogą tworzyć grupy i organizować spotkania, w czasie których zgłębiają charyzmat konkretnych wspólnot i ruchów.
- 4.3. Do stałych zaangażowań duszpasterskich należą:
 - Rekolekcje powołaniowe dla młodzieży
 - Niedziele powołaniowe prowadzone zgodnie ze zwyczajami obu diecezji
 - Wakacyjne wyjazdy z grupami i pielgrzymki
 - Praktyki katechetyczne
 - Praktyki diakonów w wyznaczonych im parafiach
 - „Dni otwarte” w Seminarium i kursy dla Służby Liturgicznej
 - Akcje charytatywne
 - Diecezjalne akcje duszpasterskie
- 4.4. Charakter przygotowania duszpasterskiego posiadają także inne zaangażowania:

- Pobyt w rodzinnych parafiach podczas ferii i wakacji
 - Działalność grup apostołskich wewnątrz Seminarium
 - Działalność medialna, sportowa, artystyczna
- 4.5. Ze względu na charakter przyszłej posługi kapłańskiej seminarzysta powinien być otwarty na zaangażowanie się w różne zlecone mu zadania, wspólnoty, posługi wobec biednych czy chorych, które będą stanowić jego praktykę pastoralną.

5. Wymiar wspólnotowy i misyjny

- 5.1. Umiejętność tworzenia wspólnoty, budowania i pielęgnowania relacji jest jednym z wyznaczników powołania kapłańskiego. Seminarzyści muszą pamiętać, że wspólnota nie jest czymś gotowym, ale wymaga od nich współtworzenia i zaangażowania. Jednocześnie skłonność do konfliktów lub ciągle izolowanie się od innych są sygnałem do zastanowienia się nad prawdziwością powołania.
- 5.2. Wytworzenie i utrzymanie zdrowej atmosfery jest obowiązkiem wszystkich tworzących wspólnotę seminaryjną. Wiąże się to z zobowiązaniem do przebaczenia, wzajemnego akceptowania swoich różnic i słabości, unikania rywalizacji, niewprowadzania hierarchii ważności między młodszymi i starszymi, czy pełniącymi rozmaite funkcje. Seminarzyści powinni okazywać sobie wzajemną pomoc, służąc sobie nawzajem także braterskim upomnieniem. Sytuacje konfliktowe, jeśli nie mogą być rozstrzygnięte między samymi seminarzystami należy rozwiązywać w porozumieniu z formatorami.
- 5.3. Należy unikać zarówno upokarzania i odrzucania któregoś z członków wspólnoty, jak również tolerowania zła, grzechu i oczywistej niezdatności do przyjęcia święceń kapłańskich.

III. Etapy formacji

1. Etap propedeutyczny

Etap propedeutyczny przygotowuje do kolejnych okresów formacji podstawowej oraz do studiów filozoficznych i teologicznych. Głównymi celami tego etapu są położenie solidnych podwalin pod życie duchowe wychowanków oraz ich systematyczna i pogłębiona formacja ludzka. Stąd szczególny nacisk na wewnętrzne przyjęcie przez seminarzystę zasad zawartych w regulaminie i szczerzy dialog w wypadku problemów jego zachowywania.

Wyraźnie odróżniającym ten etap punktem Regulaminu jest zakaz posiadania telefonów komórkowych i komputerów. Według oceny formatorów zakaz ten obowiązuje dla całego rocznika przez pierwszy semestr lub cały rok. Nie wyklucza on jednak możliwości korzystania z nich. Ma uczyć odpowiedniego stosunku do współczesnej technologii informatycznej. Seminarzyści deponują swoje telefony u prefekta roku propedeutycznego i odbierają je w wyznaczonych porach.

Drugim wyróżnikiem tego etapu jest nacisk na zachowanie *silentium sacrum* i przyswojenie praktyki studium osobistego jako istotnych elementów planu dnia, które pomimo zewnętrznych reguł seminarzysta musi wypełnić własnym zaangażowaniem i wziąć za nie odpowiedzialność.

Podczas tego etapu seminarzyści mieszkają w odrębnej części seminarium z własną kaplicą i refektarzem. W niedziele i podczas dni skupienia włączają się w życie całej wspólnoty. Za ich formację odpowiedzialny jest prefekt roku propedeutycznego, z którym omawiają bieżące kwestie i jeden z ojców duchownych.

2. Etap stawania się uczniem Jezusa

Jest on związany z podjęciem studiów filozoficznych, a przez to wymaga skupienia uwagi na kwestiach formacji intelektualnej. Szczególnie ważne w tym czasie jest systematyczne przeznaczanie

czasu na naukę. Jest to czas skoncentrowania się na fundamentach człowieczeństwa, wiary i światopoglądu, co wymusza ograniczenie aktywności pozaseminaryjnych.

3. Etap upodabniania się do Chrystusa

Ten etap to czas studiów teologicznych, w trakcie którego seminarzysta podejmuje coraz większą odpowiedzialność we wspólnocie poprzez nowe obowiązki i funkcje. Jest to również czas, w którym może podjąć inicjatywy duszpasterskie, dzięki którym będzie weryfikował swoje powołanie. Odpowiednio dużo uwagi powinno się poświęcić pisaniu pracy magisterskiej. Widocznym znakiem postępu w formacji ku kapłaństwu jest na tym etapie przyjęcie stroju duchownego i posług lektora i akolity.

4. Etap pastoralny

Uwieńczenie formacji seminaryjnej obfituje w syntezę dotychczasowych doświadczeń w wymiarze ludzkim i duchowym, oraz wiedzy filozoficznej i teologicznej w celu podjęcia efektywnej działalności duszpasterskiej. Temu także mają służyć odbywane praktyki, które ciągle przebiegają pod okiem formatorów Seminarium.

IV. Reguła życia seminaryjnego

1. Seminarium jako wspólnota osób

1.1. Biskupi diecezjalni

„Fundamentalną odpowiedzialnością biskupa, jako następcy Apostołów, jest troska o formację powołanych do prezbiteratu. Doświadczenie wiary i dojrzałość relacji biskupa z Bogiem mają zasadnicze znaczenie dla budowania Kościoła i dla formacji jego prezbiterów. Ci bowiem z natury swej są pomocnikami biskupa w jego apostołowskiej posłudze. Od biskupa otrzymują dar święceń, uczestniczą w jego pasterskiej trosce o Lud Boży i pozostają pod jego jurysdykcją” (*Ratio*, n. 116).

- Każda wizyta biskupa w seminarium jest wizytą pierwszego gospodarza i formatora wspólnoty i powinna stanowić wielką radość dla seminarzystów oraz okazję do okazania przywiązania i szacunku wobec pasterza diecezji.
- Seminarzysta, który potrzebuje rozmowy z biskupem, zgłasza to rektorowi Seminarium bądź wicerektorowi, którzy kontaktują się z biskupem i ustalają termin rozmowy.

1.2. Formatorzy Seminarium

„Grupa formatorów jest prawdziwą i właściwą wspólnotą wychowawczą, która świadczy zgodnie i wymownie o wartościach właściwych posłudze kapłańskiej. Zadaniem formatorów jest wprowadzanie wychowanków w proces i metody formacji, towarzyszenie im i rozeznawanie doświadczeń, jak również stałe i gruntowne dostosowywanie procesu wychowawczego do potrzeb wychowanków” (*Ratio*, n. 184). Są powołani przez Kościół do przygotowania i potwierdzenia zdatności kandydata do przyjęcia święceń. Dla osiągnięcia tego celu potrzeba zarówno posłuszeństwa i zaufania ze strony seminarzystów, jak i otwartości w sygnalizowaniu przez nich potrzeb osobistych i wspólnotowych.

- Za całość wspólnoty odpowiedzialny jest rektor Seminarium i to on jest ostateczną instancją w rozwiązywaniu kwestii spornych. W sprawach gospodarczych należy zwracać się do dyrektora ekonomicznego. W sprawach bieżących, związanych z regulaminem i życiem seminaryjnym do dyżurującego z formatorów. Sprawy związane ze studiami należy ustalać z dyrektorem Instytutu.
- Kwestie związane z modlitwą, życiem liturgicznym, a także wszelkie sprawy *forum internum* należy kierować do ojców duchownych.

1.3. Wykładowcy i pracownicy

„Wspólną wychowawcą seminarium tworzą wszystkie osoby zaangażowane w formację, a więc także wykładowcy, personel administracyjny i gospodarczy oraz specjaliści proszeni przez rektora o pomoc w różnych szczegółowych aspektach formacyjnych” (*Ratio*, n. 206).

- Wykładowcom oraz osobom świeckim zatrudnionym w Seminarium należy się szacunek ze strony seminarzystów. Wyraża się on w odpowiednim odnoszeniu się do nich, szanowaniu ich dorobku naukowego, tytułów naukowych i wykonywanej pracy oraz w kulturalnym zachowaniu wobec nich. Seminarzyści powinni pamiętać o wdzięczności wobec wykładowców i innych osób umożliwiających im formację.
- Seminarzyści nie mogą wydawać pracownikom świeckim żadnych poleceń ani obciążać ich jakimikolwiek pracami bez uzgodnienia z formatorami. Nie mogą także przeszkadzać i zajmować ich swoimi sprawami podczas godzin pracy, a także wchodzić w zbyt dużą poufałość z nimi. Miejsca przeznaczone do pracy osób świeckich nie są miejscami, w których powinni przebywać seminarzyści, chyba że w uzasadnionych okolicznościach. Nie mogą oni przesiadywać na portierni, w kuchni, warsztatach, pralni, pomieszczeniach służbowych w bibliotece i sekretariacie.

1.4. Seminarzyści

„Nabywanie dojrzałości wymaga, aby seminarzyści świadomie i dobrowolnie przejawiali inicjatywę oraz by brali odpowiedzialność za swoje życie, relacje, obowiązki, modlitwę, powołanie, dojrzewanie osobowości, a także zdobywanie wykształcenia, umiejętności i kwalifikacji społecznych. Temu ma służyć wychowanie do sumienności, rzetelności i gorliwości w życiu codziennym. Im większe zaawansowanie w formacji, tym silniej powinny być obecne wspomniane postawy” (*Ratio*, n. 200).

2. Obowiązki seminarzystów wynikające z pełnienia powierzonych funkcji

Wypełnianie wyznaczonych zadań, zarówno całorocznych, jak i tygodniowych, jest istotnym elementem formacji. Pozwala ono na nabywanie wielu umiejętności, a także na weryfikację zaangażowania i sumienności w ich wykonywaniu.

Seminarzyści, którym powierzono całoroczne funkcje powinni kierować się sprawiedliwością w przydzielaniu zadań innym, unikać faworyzowania i kierowania się osobistymi sympatiami.

2.1. Dziekan i wicedziekan

- Dziekan jest przedstawicielem wspólnoty seminarzystów, dlatego reprezentuje ich wobec formatorów, przedstawiając prośby wspólnoty, a także zabiera głos podczas uroczystości i świąt (składając życzenia i podziękowania) oraz w spotkaniach z innymi wspólnotami seminaryjnymi.
- Dziekan i wicedziekan seminarzystów wchodzi w skład Rady Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium (Statut, art. 15)
- Dziekan i wicedziekan rozdzielają tygodniowe oficje i nadzorują ich wypełnianie. Mają prawo upomnieć za niesumienność, oraz przydzielić dopuszczającym się jej dodatkowe zadania (tzw. „drugi tydzień” wypełniania tego samego zadania).

2.2. Duktora

- Występuje w imieniu wspólnoty rocznikowej wobec formatorów i wykładowców. Ustala terminy egzaminów i zaliczeń z wykładowcami oraz informuje o przebiegu sesji. Odpowiada za przygotowanie wydarzeń dotyczących danego rocznika lub powierzonych rocznikowi do wykonania.

2.3. Sacelani

- Utrzymują w porządku kościół seminaryjny, kaplice, szaty i paramenty liturgiczne, bieliznę kielichową. Troszczą się o zaopatrzenie w hostie i wino do sprawowania Eucharystii oraz w świece lub olej do nich.

- Kierują pracą przydzielonych im na tydzień pomocników.
- Są odpowiedzialni za dekoracje w przestrzeni liturgicznej.
- Ustalają wszelkie zmiany w kaplicach i kościele z ojcami duchownymi.

2.4. Ceremoniarze

- Kierują czynnościami liturgicznymi zarówno w Seminarium, jak również podczas asyst liturgicznych w diecezjach.
- Wyznaczają do pełnienia funkcji liturgicznych, przeprowadzają próby, udzielają odpowiednich instrukcji.
- W porozumieniu z ojcami duchownymi ustalają kalendarz liturgii tygodniowej i dokonują potrzebnych zmian w życiu liturgicznym wspólnoty.

2.5. Organiści i kantorzy

- Prowadzą próby śpiewu w zastępstwie wykładowcy muzyki w Seminarium.
- Dbają o instrumenty, śpiewniki i bibliotekę muzyczną.
- Przygotowują śpiewy przeznaczone do wykonania w tygodniu liturgicznym oraz ćwiczą z wykonującymi podczas Mszy świętej psalm i modlitwę wiernych, dostosowując poziom trudności i różnorodność melodii do możliwości wykonującego ją.

2.6. Kurator gospodarczy

- Działa w ścisłej współpracy z dyrektorem ekonomicznym. Organizuje i nadzoruje konieczne prace gospodarcze w Seminarium oraz związane ze zbiórką darów.

2.7. Bibliotekarze

- Wspierają pracę zatrudnionych w bibliotece osób świeckich. Ich pracę koordynuje dyrektor biblioteki.

2.8. Zespół medialny

- Seminarzyści stanowiący zespół medialny troszczą się o wizerunek i obecność wspólnoty w mediach. Dzielią między siebie obowiązki prowadzenia strony internetowej, profili na Facebooku, Instagramie, YouTube, przygotowanie gazetki seminaryjnej, a także materiałów powołaniowych i reklamujących organizowane przez Seminarium wydarzenia. Pracę zespołu nadzoruje jeden z formatorów. W skład zespołu wchodzi także fotograf.

2.9. Kronikarz

- Prowadzi kronikę seminaryjną, w której dokumentuje wydarzenia z życia wspólnoty seminaryjnej. Na zakończenie semestru przedstawia wynik pracy formatorom.

2.10. Inne funkcje:

- Pozostałe oficja roczne mają być wykonywane zgodnie z regulaminami z nimi związanymi lub ustaleniami formatorów.

3. Prawa i obowiązki seminarzystów

Podstawowe prawa i obowiązki

- 3.1. Wszyscy seminarzyści posiadają te same podstawowe prawa i obowiązki; są braćmi w jednej wierze i wspólnym powołaniu. Mają prawo i obowiązek troski o dobro duchowe, jakim jest ich powołanie, co wyraża się w jego starannym rozeznaniu, chronieniu i rozwijaniu. Seminarzyści mają prawo oczekiwać pomocy w rozwoju osobowym i chrześcijańskim od swoich wychowawców i wykładowców, zgodnie z pełnioną przez nich funkcją.

- 3.2. Seminarzyści WMSD są zobowiązani do zachowywania Statutu i Regulaminu Seminarium oraz do posłuszeństwa formatorom. Posiadają także prawo przedkładania wychowawcom swoich opinii, próśb i postulatów dotyczących życia seminaryjnego i formacji.
- 3.3. Seminarzyści mają obowiązek dbać o dobre imię Seminarium zarówno w świecie rzeczywistym, jak i wirtualnym.
- 3.4. Diakoni, chociaż są duchownymi swoich diecezji, pozostają ciągle seminarzystami. Przeżywają czas swojej formacji zgodnie z tradycją własnej diecezji (częściowo w seminarium, częściowo na parafiach praktyk). W czasie pobytu na parafii ich bezpośrednim formatorom jest proboszcz parafii.
- 3.5. Diakoni podczas odbywania praktyk na parafiach mogą przyjeżdżać swoimi samochodami i parkować je na parkingu seminaryjnym.

4. Kwestie materialne

- 4.1. Seminarzyści posiadają prawo i obowiązek troski o wspólnotę, o dobro duchowe i materialne Seminarium.
- 4.2. Seminarzyści pokrywają część swojego utrzymania i wykształcenia w Seminarium wpłacając ustalone czesne.
- 4.3. Seminarzyści mają prawo do otrzymywania pomocy materialnej według przepisów Regulaminu AKW, a także do czasowego zwolnienia z opłat seminaryjnych w porozumieniu z formatorami Seminarium.
- 4.4. Seminarzyści mają obowiązek włączać się w utrzymanie Seminarium także poprzez udział w pracy fizycznej na jego rzecz i troskę o czystość pomieszczeń używanych przez wspólnotę.
- 4.5. Seminarzyści są zobowiązani do pełnienia wakacyjnego dyżuru w Seminarium.
- 4.6. Wszelkie zaistniałe uszkodzenia, usterki, szkody należy zapisywać w zeszycie usterek znajdującym się na furcie.
- 4.7. Seminarzyści powinni roztropnie i oszczędnie korzystać z energii elektrycznej i wody.

5. Strój, wygląd i higiena osobista

- 5.1. Seminarzyści mają obowiązek troski o higienę osobistą, a także czystość i stan własnego stroju.
- 5.2. Seminarzyści, którzy zostali obłóczeni, mają prawo i obowiązek noszenia stroju duchownego. Jest nim sutanna albo ciemny garnitur i koszula z koloratką. Strój duchowny jest codziennym ubiorem seminarzysty w Seminarium i poza nim.
- 5.3. Odświętnym strojem seminarzystów nieobłoczonych jest ciemny garnitur, biała koszula i krawat. Ich strój codzienny winien być schludny, stonowany kolorystycznie i adekwatny do miejsca, jakim jest Seminarium.
- 5.4. W stroju świeckim seminarzyści mogą chodzić podczas dłuższych wycieczek, sprzątanía, uprawiania sportu, wykonywania prac fizycznych oraz po części mieszkalnej Seminarium. W innych sytuacjach powinni prosić o zwolnienie ze stroju duchownego.
- 5.5. W czasie pełnienia posługi liturgicznej przy ołtarzu oraz oficjalnych rozmów, np. z biskupem czy wychowawcami należy zadbać o szczególnie odświętny strój (biała koszula, czarne eleganckie spodnie i czarne półbuty).
- 5.6. Zgodnie z tradycją Kościoła łacińskiego seminarzyści nie noszą zarostu i długich włosów. W uzasadnionych przypadkach związanych ze zdrowiem, należy uzyskać zgodę formatorów na noszenie zarostu.

6. Choroba i zdrowie

- 6.1. Seminarzyści mają obowiązek dbać o swoje zdrowie. Chorobę należy zgłaszać infirmiarzowi oraz formatorom (osobiście lub przez niego). Chorzy przebywają tylko w wyznaczonej infirmerii.
- 6.2. Wizyty u lekarzy specjalistów nie powinny zakłócać toku studiów i formacji. Z konieczności jednak można uzyskać zgodę na wizyty i zabiegi w godzinach innych niż czas wolny.

7. Nałogi i używki

- 7.1. Podczas formacji seminaryjnej obowiązuje zakaz palenia papierosów i e-papierosów oraz spożywania alkoholu.
- 7.2. Spożywanie alkoholu poza pobytem w Seminarium może być przyczyną wykluczenia z formacji ku kapłaństwu.
- 7.3. Osoby, które nałogowo paliły papierosy przed rozpoczęciem formacji seminaryjnej wzywa się do zgłoszenia formatorom faktu uzależnienia i zachęca do rzucenia tego nałogu.
- 7.4. Posiadanie i zażywanie narkotyków lub innych środków odurzających stanowi bezpośredni powód do wydalenia ze wspólnoty Seminarium.

8. Pokój, posiadanie rzeczy i korzystanie ze sprzętu elektronicznego

- 8.1. Do roku piątego włącznie, poza szczególnymi przypadkami, seminarzyści mieszkają w pokojach dwuosobowych, zmienianych co semestr. Diakoni mieszkają w pokojach jednoosobowych.
- 8.2. Mieszkańcy pokoju są zobowiązani do zachowania go w czystości. W wypadku zaniedbań formatorzy mogą mieszkańcom odebrać czas wolny i w jego ramach nakazać sprzątanie.
- 8.3. Wystrój pokoju powinien być skromny i estetyczny. Nie można samodzielnie dokonywać zmian w umeblowaniu pokoju ani ozdabiać go dekoracjami niszczącymi ściany i meble (np. wbijanie gwoździ, itp.).
- 8.4. Zachęca się seminarzystów do umiaru w gromadzeniu sprzętów i rzeczy materialnych, szczególnie zbytecznych. Zaleca się natomiast gromadzenie wartościowej literatury i innych pomocy duszpasterskich do przyszłej pracy.
- 8.5. Podczas przebywania seminarzystów w pokoju drzwi nie mogą być zamknięte na klucz.
- 8.6. Mieszkańcy pokoju są odpowiedzialni za posiadane klucze, w wypadku ich zgubienia mają obowiązek je dorobić, tak by po opuszczeniu przekazać ich komplet.
- 8.7. Samochód: Podczas pobytu w seminarium, poza zgłoszonymi formatorom i uzasadnionymi wyjątkami, seminarzyści nie posiadają samochodów.
- 8.8. Telefon komórkowy: Seminarzyści roku I w dniach powszednich korzystają z telefonów komórkowych w czasie ustalonym z opiekunem roku. Pozostali seminarzyści korzystają z telefonów w czasie wolnym od zajęć wspólnych, z wyjątkiem *silentium sacrum*. Telefony komórkowe powinny być wyłączone podczas *silentium sacrum*.
- 8.9. Oglądanie telewizji możliwe jest w sali telewizyjnej w czasie wolnym od zajęć. Oglądanie programów wchodzących w czas *silentium sacrum* jest możliwe za zgodą formatorów.
- 8.10. Poza czasem *silentium sacrum* seminarzyści mają prawo do korzystania z własnego sprzętu audiowizualnego, przy poszanowaniu *silentium studiorum* oraz zasad współżycia we wspólnocie.
- 8.11. Komputer i Internet: Seminarzyści roczników II – VI mają prawo do korzystania z własnych komputerów, byleby to nie zakłócało życia wspólnotowego. Z komputera można korzystać w czasie wolnym od zajęć wspólnych – poza czasem *silentium sacrum*. Komputer i sprzęt elektroniczny mają służyć jako narzędzie pracy i pozyskiwania informacji. Zabrania się korzystania z treści niemoralnych i niezgodnych z wymogami formacji do kapłaństwa. Na używanie komputera podczas wykładów należy uzyskać zgodę wykładowcy. Można również korzystać z komputerów w sali komputerowej zachowując jej regulamin.
- 8.12. Seminarzyści sami ponoszą odpowiedzialność za swoje działania w Internecie. Powinni z niego korzystać w sposób odpowiedzialny, zarówno w celach naukowych, duszpasterskich, jak również dla rozrywki.
- 8.13. Aktywność seminarzystów w świecie wirtualnym powinna oddawać ich zaangażowanie w formację kapłańską. Wstępując do Seminarium seminarzysta powinien zweryfikować publikowane przez siebie zdjęcia, wpisy, komentarze i dostosować je do stylu życia właściwego kandydatowi do kapłaństwa. Zabrania się publikowania treści kłamliwych, obraźliwych, wulgarnych. Zachęca się natomiast do wykorzystania przestrzeni social mediów do dawania osobistego świadectwa i propagowania inicjatyw podejmowanych przez wspólnotę seminaryjną.

9. Przyjmowanie gości i kontakty z ludźmi

- 9.1. Seminarzyści mogą przyjmować gości w wyznaczonych do tego pomieszczeniach, tylko w czasie wolnym po obiedzie lub po kolacji, jednak nie później niż do godziny 20³⁰. Do części mieszkalnej w seminarium mają wstęp tylko seminarzyści; inne osoby (w tym księża) – wyłącznie za zgodą formatorów.
- 9.2. Seminarzyści powinni utrzymywać dobre relacje ze swoją rodziną. Jednak uczestniczenie w rodzinnych uroczystościach ze względu na rytm formacji powinni uzgodnić z formatorami. Rodzice seminarzystów są zaproszeni do uczestniczenia w dniu skupienia organizowanym dla nich przez Seminarium.
- 9.3. Zachęca się seminarzystów do angażowania się w różne formy wolontariatu, zwłaszcza w systematyczne odwiedzanie instytucji takich jak domy pomocy społecznej, świetlice, itp.
- 9.4. Seminarzystom nie wolno należeć do partii politycznych. Możliwość przynależności do różnych organizacji pozarządowych i branie udziału w ich przedsięwzięciach należy omówić z formatorami seminaryjnymi.

10. Posiłki i zdrowy tryb życia

- 10.1. Seminarzyści spożywają posiłki razem w refektarzu. Posiłek rozpoczyna się i kończy wspólną modlitwą (modlitwy przed i po śniadaniu są indywidualne).
- 10.2. Zachęca się seminarzystów do prowadzenia zdrowego trybu życia, aktywności fizycznej, troski o właściwy odpoczynek oraz ograniczenia zamawiania jedzenia typu fast food.

11. Dojrzałość psychoseksualna

Zakorzenie w tzw. kulturze gejowskiej oraz inne poważne wykroczenia przeciwko cnocie czystości wykluczają seminarzystę z formacji w Seminarium.

12. Życie kulturalne

- 12.1. Brak szacunku dla sacrum, prawd wiary oraz zasad życia chrześcijańskiego wyklucza seminarzystę z formacji w Seminarium.
- 12.2. Seminarzyści nie powinni uczestniczyć w dyskotekach, zabawach tanecznych, itp. Zakazany jest także udział w niemoralnych spektaklach i imprezach.
- 12.3. Zachęca się seminarzystów do wyrabiania w sobie gustu i sięgania po sztukę stojącą nie tylko na wysokim poziomie artystycznym, ale także promującą wartości zgodne z duchem chrześcijańskim.
- 12.4. Zachęca się do korzystania z dóbr kultury wspólnie, organizowania wyjść do kina, teatru, na koncerty, a także do organizowania wspólnych seansów w Seminarium. Inicjatywy takie należy ustalić z dyżurującym spośród formatorów.
- 12.5. Zachęca się również do spędzania czasu wolnego wspólnie, np. na zajęciach sportowych, czy grze w gry planszowe.

13. Wyjazdy i pobyt poza seminarium

- 13.1. Seminarzyści mają obowiązek odpowiednio wcześniej poprosić o zgodę na wyjazd z Seminarium w zwykłym dniu formacyjnym, podając jego powód dyżurującemu spośród formatorów. Dłuższe wyjazdy należy uzgadniać z księdzem rektorem.
- 13.2. Zachęca się do udziału w sympozjach, wydarzeniach kulturalnych i sportowych, o ile nie zaburzają one zbytnio rytmu formacji. Na takie wyjazdy należy uzyskać zgodę formatorów.
- 13.3. Seminarzyści przebywają poza Seminarium w czasie wakacji letnich, przerwy semestralnej, ferii Bożonarodzeniowych i Wielkanocnych. Ich miejscem pobytu są domy rodzinne lub inne

wyznaczone miejsca. Przebywanie w Seminarium w tych terminach należy uzgodnić z formatorami.

- 13.4. Wyjazdy zagraniczne należy zgłosić księdzu rektorowi i uzyskać zgodę na taki wyjazd.
- 13.5. Przebywanie poza seminarium nie zwalnia z obowiązków noszenia właściwego stroju i praktyk religijnych, w tym zwłaszcza z codziennej Eucharystii.
- 13.6. W czasie pobytu na parafii należy niezwłocznie po przyjeździe ustalić z księdzem proboszczem jego zasady i zakres obowiązków, a także czynnie włączać się w życie parafialne i rzetelnie wypełniać powierzone obowiązki. Należy z księdzem proboszczem ustalić także terminarz wakacji (czas spędzony na parafii, poświęcony dla diecezji i Seminarium oraz własny czas wolny).
- 13.7. W czasie wakacji należy zaangażować się w praktyki duszpasterskie zgodne z tradycją własnej diecezji.

14. Urlop

- 14.1. W uzasadnionych wypadkach seminarzysta ma prawo zwrócić się do rektora z prośbą o udzielenie mu rocznego urlopu. Uprawnienia, miejsce i obowiązki podejmującego urlop ustala rektor w porozumieniu z biskupem diecezjalnym seminarzysty.
- 14.2. Formatorzy mogą skierować seminarzystę na urlop jeśli uznają, że będzie to pomocne w lepszym rozeznaniu przez niego powołania. Warunki tego urlopu ustala rektor w porozumieniu z biskupem diecezjalnym seminarzysty.

15. Nieprzestrzeganie Regulaminu

Seminarzysta powinien być upominany przez formatorów za zaniedbania, niewłaściwy styl życia oraz nieprzestrzeganie Statutu i Regulaminu. Upomnienie może być związane z ograniczeniem pewnych praw i przywilejów, jakie seminarzysta posiada, lub obowiązkiem naprawienia zaniedbań. W przypadkach najpoważniejszych wykroczeń seminarzysta może być – bez wcześniejszego upomnienia – po konsultacji formatorów i za wiedzą jego biskupa diecezjalnego, wydalony z Seminarium.

V. Plan dnia w WMSD w Częstochowie

1. Plan dnia w ciągu roku

Niedziela i dni świąteczne

- 7.00 – Wstanie
- 7.30 – Jutrznia z rozmyślaniami
- 8.15 – Śniadanie
- 9.30 – 11.00 – *Silentium studiorum* (Adoracja 10.00 – 11.00)
- 11.30 – Msza św.
- 12.30 – Obiad
 - Wyjście do godz. 17.00
- 18.00 – Nieszpory (W Wielkim Poście Gorzkie Żale – 17.45)
- 18.30 – Kolacja
- 19.30 – Kompleta
 - Indywidualne zakończenie dnia
 - Możliwość wyjścia na Apel jasnogórski 21.00
- 21.00 – *Silentium sacrum*
- 22.30 – Gaszenie świateł

Poniedziałek

5.45 – Wstanie
6.15 – Medytacja
6.45 – Msza św.
7.30 – Śniadanie
8.10 – 13.15 – Wykłady/ Studium
13.30 – Modlitwy południowe. Obiad
 Wyjście do godz. 16.00
16.00 – 17.45 – Studium
18.00 – Czytanie duchowne
18.30 – Modlitwy i kolacja
 Indywidualne zakończenie dnia
 Adoracja fakultatywna od 20.00 i Apel jasnogórski 21.00
21.00 – *Silentium sacrum*
22.30 – Gaszenie świateł

Wtorek

5.45 – Wstanie
6.15 – Medytacja
6.45 – Msza św.
7.30 – Śniadanie
8.10 – 13.15 – Wykłady/ Studium
13.30 – Modlitwa południowa z Liturgii Godzin. Obiad
15.00 – Czytanie Pisma Świętego
15.15 – 17.45 – Studium
18.00 – Czytanie duchowne
18.30 – Modlitwy i kolacja
19.30 – Konferencja ojca duchownego
20.00 – Adoracja fakultatywna/spowiedź/studium
21.00 – *Silentium sacrum*
22.30 – Gaszenie świateł

Środa

5.45 – Wstanie
6.15 – Medytacja
6.45 – Msza św. z jutrznią
7.30 – Śniadanie
8.10 – 13.15 – Wykłady/ Studium
13.30 – Modlitwy południowe. Obiad
 Wyjście do godz. 17.55
18.00 – Czytanie duchowne
18.30 – Modlitwy i kolacja
 Indywidualne zakończenie dnia
 Adoracja fakultatywna od 20.00 i Apel jasnogórski 21.00
21.00 – *Silentium sacrum*
22.30 – Gaszenie świateł

Czwartek

5.45 – Wstanie

6.15 – Medytacja
6.45 – Msza św.
7.30 – Śniadanie
8.10 – 13.15 – Wykłady/ Studium
13.30 – Modlitwy południowe. Obiad
 Wyjście do godz. 14.55
15.00 – Czytanie Pisma Świętego
15.15 – 17.45 – Studium
18.00 – Czytanie duchowne
18.30 – Modlitwy i kolacja
20.00 – Adoracja wspólna
21.00 – *Silentium sacrum*
22.30 – Gaszenie świateł

Piątek

5.45 – Wstanie
6.15 – Medytacja
6.45 – Msza św.
7.30 – Śniadanie
8.10 – 13.15 – Wykłady/ Studium
13.30 – Modlitwy południowe. Obiad
 Wyjście do godz. 14.55
15.00 – Czytanie Pisma Świętego
15.15 – 17.45 – Studium
18.00 – Konferencja rektorska
18.30 – Modlitwy i kolacja
19.45 – Krąg biblijny
21.00 – *Silentium sacrum*
22.30 – Gaszenie świateł

Sobota

6.15 – Wstanie
6.45 – Godzinki do NMP. Medytacja
7.15 – Msza św.
8.00 – Śniadanie
 – Studium/ Konferencje ojców duchownych
11:30 – Sprzątanie seminarium
13.15 – Modlitwy południowe. Obiad
 Sprzątanie pokoi
15.00 – czytanie Pisma Świętego
15.15 – 17.45 – Spotkania grup/ Zajęcia sportowe/ Studium
18.00 – Wspólny różaniec
18.30 – Modlitwy i kolacja.
 Indywidualne zakończenie dnia/ sport/ możliwość wyjścia do kina, teatru, itp. po uzgodnieniu
 z formatorem dyżurującym
21.00 – *Silentium sacrum*
22.30 – Gaszenie świateł

2. Plan dnia w sesji egzaminacyjnej

Plan obowiązuje od poniedziałku rano do soboty w południe. Niedziela przebiega według planu na cały rok.

- 6.00 – Wstanie
- 6.30 – Modlitwy poranne, rozmyślanie
- 7.00 – Msza św.
- 7.45 – Śniadanie
- 8.30 – Studium
- 10.30 – Przerwa
- 10.45 – Studium
- 12.45 – Modlitwy południowe
– Obiad
- 13.20 – Rekreacja
- 14.30 – Powrót z rekreacji
- 14.45 – Czytanie Pisma Świętego
- 15.00 – Studium
- 16.00 – Podwieczorek
- 16.15 – Studium
- 18.00 – Czytanie duchowne
- 18.30 – Modlitwy
– Kolacja, rekreacja
- 20.00 – Studium

Modlitwy wieczorne:

- Poniedziałek i środa – Modlitwy indywidualne
- Wtorek – 19.30 Konferencja ojca duchownego, 20.00 Spowiedź
- Czwartek – 20.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
- Piątek – 20.45 Kompleta
- Sobota – 18.00 Różaniec
- Niedziela – 19.30 Kompleta

-
- 21.00 – Silentium sacrum
 - 22.00 – Gaszenie świateł, spoczynek nocny

Wyjście po egzaminie:

- gdy egzamin jest przed południem – od obiadu do godziny 16.00
- gdy egzamin jest po południu – na dwie godziny po egzaminie lub przełożyć na następne popołudnie. We wtorki nie ma wyjścia

3. Plan dnia podczas pełnienia dyżuru wakacyjnego

- 6.00 – Wstanie
- 6.30 – Modlitwy poranne, rozmyślanie
- 7.00 – Msza święta
- 7.30 – Śniadanie
- 8.15-12.45 – Praca
(z przerwą od 10.00 do 10.15)
- 13.00 – Obiad
- 14.45 – Przerwa obiadowa
- 14.45-18.00 – Praca
- 16.00-16.15 – Podwieczorek

18.30 – Kolacja
do godz. 21.30 – Rekreacja
22.00 – Spoczynek nocny

Uwagi:

1. Przyjazd na dyżur w niedzielę do godz. 18.00; podpisanie listy obecności na refektarzu I roku.
Odprawa z formatorem dyżurującym
2. Zakończenie dyżuru w niedzielę o godz. 18.00.
3. Msza święta w kaplicy Św. Stanisława Kostki. W przypadku, gdy Msza święta jest o innej godzinie: wówczas wstanie o 6.30 i rozmyślanie o 7.00 w kaplicy św. Stanisława Kostki.
4. Posiłki na dużym refektarzu.
5. W czasie dyżuru zajmujemy pokoje 8, 10 w części I roku (mieszkamy po dwóch).
6. Środki czystości i sprzęt do sprzątnia przechowujemy w magazynie gospodarczym.
7. Po zakończeniu dyżuru klucz do magazynu gospodarczego zostawiamy na portierni.